

Ds M. Schepers- vd Pol

Gemeente van Jezus Christus,

Het komt niet vaak voor dat er drie bijbellezingen zijn, maar alle drie staan ze op het rooster. Ik heb ze naast elkaar gelegd en dan zie ik in de drie lezingen dezelfde onderwerpen terugkomen. Namelijk: dood - leider cq. nieuwe leider en geloof. In Numeri wordt gesproken over Mozes' dood, er moet een nieuwe leider komen. De Heer laat de keus op Jozua vallen, hij is een mens met geestkracht. Leg hem de handen op en dan zal heel Israël hem gehoorzamen. Ze gaan in hem geloven. Even een zijspoor: na de tv uitzending met prins Willem-Alexander en prinses Maxima bleek uit de enquêtes dat veel mensen in hem zijn gaan geloven als koning van Nederland. Geloven heeft ook te maken met acceptatie.

In 1 Korinthiërs 15 komen dezelfde thema's terug: hier gaat het over de dood van Christus, de leider is Paulus en het geloof in de opgestane Heer.

In Joh. 10 zit de dood in het eeuwig leven, waarover Jezus spreekt. Hij is de leider, de Herder en zijn schapen luisteren naar Zijn stem en geloven in Hem.

Waar ik vanmorgen de nadruk op wil leggen is 1 Kor 15 en Joh 10. Wie is Paulus? Wie is Jezus?

In het eerste gedeelte van dit hoofdstuk zegt Paulus zelf wie hij is. Als hij over de verschijning van Christus schrijft, zegt hij: "Pas op het laatst is Hij ook aan mij verschenen, aan het misbaksel dat ik was. Want ik ben de minste van de apostelen, ik ben de naam de apostel niet waard omdat ik Gods gemeente heb vervolgd. Alleen dankzij zijn genade ben ik wat ik ben." Paulus is van vervolger tot verkondiger van het evangelie geworden. Onderweg naar Damascus om de mensen van de weg (zo werden toen de christenen nog genoemd) gevangen te nemen en ze mee te voeren naar Jeruzalem, wordt hij door een visioen overvallen. Drie dagen kan hij niet zien en spreekt de Heer tot hem. Paulus krijgt de opdracht het evangelie te verkondigen aan de niet-joden, aan de heidenen. Hij vertrekt uit Jeruzalem, gaat naar Klein Azië, trekt verder naar Griekenland en daar komt hij in Korinthe. Korinthe was in die tijd een belangrijke handels- en havenplaats. Het had een heel gemeleerde bevolking. Uit alle windstreken vestigden zich mensen in deze stad. Paulus heeft ongeveer anderhalf jaar in Korinthe gewoond. Hij maakte vrienden maar ook vijanden, veelal door zijn uitspraken. Hij maakte een verschil tussen de jood en de niet-jood. De jood moest zich streng aan de tora houden, dat verwachtte hij niet van de niet-jood. B.v. ten aanzien van de besnijdenis. Paulus was een man van twee werelden. In hem huisden als het ware "twee zielen", die soms met elkaar in conflict raakten.

Vanuit Efeze schrijft hij deze brief aan de gemeente. Een brief waarin zeker "de twee zielen" leesbaar zijn. Denkt u maar aan 1 Kor. 13, het lied van de liefde. Maar ook zijn opstelling over het huwelijk en over vrouwen.

In het Damascusvisioen ontmoette hij de Gekruisigde, die door God was opgewekt uit de dood. Kruis en Opwekking staat als één gebeuren centraal in zijn denken en in zijn verkondiging. Voor Paulus is de opstanding van Jezus de basis om te geloven, dat er voor alle mensen, die overleden zijn een nieuw leven is. Dit vijftiende hoofdstuk getuigt hiervan.

Paulus heeft in Korinthe een gemeente gesticht, door de verkondiging van de boodschap, waardoor mensen tot geloof zijn gekomen. Nu waren er mensen die niet geloofden in een opstanding uit de dood. Tegen hen heeft Paulus het in de gelezen tekst. En hij zet het scherp neer. "Hoe kunnen sommigen van jullie zeggen dat de opstanding uit de doden niet bestaat? Als er geen opstanding van de doden is dan is Jezus logischerwijs ook niet opgestaan."

"als Jezus niet is opgewekt, is onze verkondiging zonder inhoud en uw geloof zinloos. Dan blijkt dat wij als getuigen van God over Hem hebben gelogen." Dan zou dit betekenen dat we in ons oude leven kunnen blijven. Met de slogan: we leven maar één keer. Kent u de term die hiervoor gebruikt wordt? YOLO, een afkorting van You only live once. Je leeft maar één keer.

Soms is dat heel mooi, mensen maken heel bewuste keuzes en genieten van de mooie momenten van het leven en laten zich niet meeslepen door allerlei andere zaken. Maar voor sommigen betekent het, dat ze er maar op los leven. Je leeft immers maar één keer. En het zou zonde zijn als je niet genoeg van het leven genoten hebt.

Is het echt zo, dat wij maar één keer leven? Paulus laat het ons anders zien. We leven niet één keer, maar twee keer. Behalve het leven op aarde, is er ook een leven bij God. We leven een dubbel leven. We staan met onze voeten op de grond van deze aarde, maar met ons hart leven we met God, nu al, maar zeker ook na de dood. We leven op twee niveaus.

Wat bijzonder opvalt in dit gedeelte is, dat in de redenering van Paulus de verlossing van de zonden verbonden is met de opstanding van Jezus. Hij schrijft: "Als Christus niet is opgewekt, is uw geloof nutteloos, bent u nog een gevangene van de zonde." Als Jezus niet zou zijn opgestaan tot een nieuw leven, dan zouden wij nog gevangen zitten in de zonde. Maar juist door de opstanding van Jezus is de dood overwonnen en zijn de zonden vernietigd. Opnieuw is voor Paulus de kern van zijn boodschap: de opstanding van Jezus. Dat Jezus is opgewekt uit de dood, betekent, dat er nieuw leven mogelijk is. Dat is niet alleen een leven na de dood, maar het is ook nu al: leven met Jezus in een nieuwe werkelijkheid. Die werkelijkheid is begonnen met Pasen.

Paulus gaat verder en hij geeft een toelichting in het kader van de gebeurtenissen tot het einde van de geschiedenis: het is de opmaat voor de algemene dodenopwekking. Net zoals door Adam de dood in de wereld is gekomen, zo zullen wij allen door Jezus levend worden gemaakt.

Ook zij waarover in het verhaal van de goede Herder in het evangelie van Johannes wordt gesproken. Jezus wordt de vraag gesteld naar het leiderschap.

"Hoelang houdt U ons nog in het onzekere? Als U de Messias bent, zeg het ons ronduit." Het is de vraag in een nieuw debat tussen Jezus en de joodse leiders. Johannes laat ons weten op welk tijdstip dit debat plaatsvindt, n.l. op het feest van de tempelwijding. Een feest dat 8 dagen duurde en ingesteld is ter herdenking van reiniging van de tempel en het herstel van de eredienst na de ontheiliging door de Syrische koning Antiochus Epifanes. Nu nog bij de joden bekend als het Chanoekka feest. Als Jezus in de galerij van Salomo, een overdekte ruimte aan de oostkant van het tempelcomplex rondloopt, wordt Hem de vraag gesteld: ben je nu echt de Christus of niet? Deze vraag wordt uit ongeloof aan Jezus gesteld. Want uit het optreden van Jezus hadden ze een andere conclusie kunnen trekken. "Dat heb Ik u al gezegd, maar u gelooft het niet." Want al zou Hij ronduit gezegd hebben: ja, Ik ben het; dan nog hadden ze Hem niet geloofd, omdat de joodse leiders een ander Messias beeld en een andere Messiasverwachting hebben. De joden verwachtten in die tijd dat de Messias in alle pracht en praal op de Olijfberg verscheen, de doden die daar begraven liggen zou opwekken en dat Hij de gouden poort de tempel binnen ging. Het rechtstreekse antwoord van Jezus zou tot verkeerde conclusies leiden en valse verwachtingen wekken. Jezus heeft niet de pretentie dat Hij in het openbaar als Messias optreedt. Nee, diverse keren verbiedt Jezus zijn leerlingen en de mensen die Hij genezen heeft, hem als Messias uit te roepen of bekend te maken. Dat is het Messiasgeheim. Jezus' Messiasschap is van een andere orde dan de joodse messiaanse verwachting. Het is een "nog niet". Later, na Pasen en Pinksteren mogen zijn leerlingen deze blijde boodschap verkondigen.

Dat is dezelfde boodschap die Paulus verkondigde. De daden die Hij in opdracht van en in gemeenschap met de Vader verricht, getuigen over Hem. En dan gebruikt Jezus het beeld van de schapen en tot die schapen behoren de joodse leiders niet, het zijn degenen die "de Vader Mij gegeven heeft." En dan volgt een geweldig perspectief: Mijn schapen luisteren naar Mijn stem, Ik ken ze en zij volgen Mij. Ik geef hun eeuwig leven: ze zullen nooit verloren gaan en niemand zal ze uit Mijn hand roven." Dat is een geweldig vooruitzicht. Als we dit tot ons laten doordringen dan kunnen we het alleen maar uitzingen vandaag. Want dit zegt de Herder, Jezus Christus, die Zijn leven voor Zijn schapen, zijn gemeente gegeven heeft. Hij is het die door Zijn Vader opgewekt is, om aan mensen en aan de wereld eeuwig heil te geven. Het Licht van Pasen is een daad die van Gods kant komt.

Aan ons de vraag: Willen wij bij deze Herder horen en Hem kennen en volgen? We weten wat Hij ons te bieden heeft: geen dood, maar eeuwig leven. Dat is Pasen! Nieuw leven - eeuwig leven. Laten we met Jezus opstaan en éénmaal zal het zijn:

Dan zullen wij
zijn zoals Hij
en na de nood
van graf en dood
eeuwig in Hem ons verblijden!! Amen.